

Søg...

13. maj 2017

Tommy Prang Vonsyld (<http://www.planetpulp.dk/author/tommy/>)

Synes godt (

Life

Tekst

Print denne side

Send som email ([mailto:?](mailto:))

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Life&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%2C

I rummet kan ingen høre dig skrike, men forudsigeligheden er infernalsk højrøstet i den svenske instruktør Daniel Espinosas sci-fi horror.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/life/life_plakat_stor.jpg) Denne anmeldelse indeholder store spoilers.

Titlen **Life** relaterer til, at man har fundet organisk liv på Mars. Det er blot en lille enkeltcellet amøbe, der dårligt nok er i live, men NASA ønsker af sikkerhedsmæssige grunde, at livsformen bliver på International Space Station (ISS) i kredsløb om Jorden, hvor et hold bestående af seks internationale astronautforskere vil undersøge den.

Exobiolog Hugh Derry (Ariyon Bakare) får den til live, og langsomt bliver den større og får fimrehår, der interagerer med omgivelserne. Som et PR stunt får en skole i USA lov til at døbe organismen "Calvin".

Efter en atmosfærisk afbrydelse på ISS må Calvin vækkes til live med elektriske stød. Og SÅ kommer "han" virkelig til live!

Efter den har grebet og fortæret en laboratorierotte er man advaret om, at denne film ikke er en "Science Fact"-drevet film, men en horrorfilm med et cast fanget i rummet med en alien.

Derry er fascineret af (nærmest forelsket i) sin "baby", og han har åbenbart aldrig set en sci-fi-monsterfilm, for han skal selvfølgelig røre ved den. Og alle os andre ved, at det at røre en tingest fra rummet med fimrehår er en rigtig, rigtig dårlig idé.

Calvin griber fast i Derrys arm og brækker den og begynder at fortære ham. Derry reddes imidlertid af den handlekraftige ingeniør Rory Adams (Ryan Reynolds), som i klassisk stil tager en for holdet, og lader sig absorbere på vegne af sin kammerat.

Forudsigelighed og kliché

Men efter chokket over at en stjerne som Ryan Reynolds så tidligt i filmen bliver fortæret, er det handlingsmæssigt lige ud af landevejen.

Calvin viser sig at være en intelligent extra-terrestrial, og snart er den undsluppet via stationens luftskakte. Én efter én dræbes besætningsmedlemmerne, både indenfor og udenfor ISS. Og ligesom i den klassiske søndagsmatinée-klassiker med Steve McQueen, **The Blob** (1958, remake i 1988), vokser den (Calvin) sig større for hver gang den har ædt.

En desperat kamp for menneskehedens overlevelse begynder, for hvis det lykkes Calvin at komme til Jorden, vil vores planet lide samme skæbne som Mars. For det er jo Calvin, der har lagt den røde planet øde og gold. Og man er selvfølgelig afskåret fra kontakt med NASA.

SPOILER ALERT!!!

Der er intet nyt under solen i **Life**. Instruktør Daniel Espinosa har håndværket i orden, og filmen står flot med imponerende scenografi og troværdig NASA-teknologi. Men der er ingen nytænkning, og det er kliché på kliché i en fortærsket genre.

Da Ryan Reynolds er væk, ved man bare, at det er Jake Gyllenhaal som David Jordan og dennes love interest, Miranda North (Rebecca Ferguson), der vil være de to sidste mennesker *still standing*.

Og da David i det sidste desperate forsøg (også) ofrer sig ved at lade sig blive angrebet af Calvin i en nødkapsel og lader Miranda flyve i sikkerhed til Jorden i en anden kapsel for at advare alle mod Mars, ja så ved man bare at disse kapsler forbyttes, og Calvin er ankommet på Jorden, og Miranda skrigende er på vej ud i rummets uendelige intethed. Og menneskeheden er føde.

The alien is not working

Udover den skrigende forudsigelighed er Calvin selv et stort problem. Fra fimrehår til en stor søstjerne til en slags blæksprutte med tentakler (gik disse ikke af mode efter 1950'ernes monsterfilm?) og et hoved, der mest minder om den kødædende plante, Audrey II, i Frank Oz' gyser-musical **Little Shop of Horrors** (1986).

En søstjerne er bare ikke uhyggelig. Punktum. Der er godt nok også en slags blæksprutter med tentakler i Denis Villeneuves alien-film, **Arrival** (<http://www.planetpulp.dk/?p=43780>) (2016), men her bruges science fiction intelligent til at symbolisere samtiden, og hvor de besøgende rumvæsener slet ikke er kernen i historien.

Men i en monsterfilm som **Life**, skal monsteret jo ligesom være... skræmmende.

En Venom origin story?

Der er en chance for, at vi ikke får lov at slippe for Calvin. Det blev spottet, at der i **Life** blev brugt B-roll-optagelser fra Sam Raimis **Spider-Man 3** (2007), og dette satte gang i fanteorier om, at **Life** i virkeligheden er en hemmelig prequel, eller origin story, om det sorte stads, der tager bo i Peter Parker (Tobey Maguire) og Eddie Brock (Topher Grace), og forvandler dem til uhyret Venom.

Disse rygter blev forstærket ved, at Sony kort efter meddelte, at de faktisk har planer om at lave en **Venom**-film. Og så hænger det sådan sammen, at manuskriptforfatterne på **Life**, Rhett Reese og Paul Wernick, netop var på et **Venom**-projekt, som ikke materialiserede sig (undskyld udtrykket) tilbage i 2013.

Når man ser slutningen på **Life** og væsenets fysik og fremtoning, er det imidlertid meget svært at se nogen som helst ligheder med den sorte væske i **Spider-Man 3**.

Men det allermest underlige er, at Sony, instruktør Daniel Espinosa, forfattere og producere ikke vil afskrive muligheden for, at **Life** faktisk er relateret til **Venom**.

Life var garanteret aldrig tænkt som en **Venom**-relateret film og for mig at se er der ingen tvivl om, at overfortolkende fans har fået spillet en bold i hænderne på Sony, som de nu overvejer at gå videre med.

Altså simpelthen lade historien transformere til en **Venom**-prequel. Det vil være lidt langt ude, men at blive relateret til Marvel og Venom, vil egentlig gøre **Life** lidt mere interessant. Men det gør det ikke til en bedre film.

Titel: Life

Instruktør: Daniel Espinosa

Manuskript: Rhett Reese, Paul Wernick

Cast: Jake Gyllenhaal (David Jordan), Ryan Reynolds (Rory Adams), Rebecca Ferguson (Miranda North), Hiroyuki Sanada (Sho Murakami), Olga Dihovichnaya (Ekaterina Golovkina), Ariyon Bakare (Hugh Derry)

Foto: Seamus McGarvey

Klip: Mary Jo Markey, Frances Parker

Musik: Jon Ekstrand

Spilletid: 104 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk, japansk, kinesisk

Produktionsland, år: USA, 2017

Produktionsselskaber: Columbia Pictures, Skydance Media, Sony Pictures Entertainment

Anmeldt i nr. 139 | 13/05/2017 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43775)

Stikord: Rummet (<http://www.planetpulp.dk/?p=4305>), Rumvæsner (<http://www.planetpulp.dk/?p=2746>)

Tommy Prang Vonsyld (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43281).

Tommy voksede op i 1970'erne, og allerede som barn var film den store interesse. Der blev spenderet megen tid i biografens mørke (også forbudt for børn film!), samt foran TV med yndlingsserier som Månebase Alpha og McCloud, og han var ivrig samler af

kulørte hæfter fra Marvel og DC Comics. Tommy har en merkantil uddannelse indenfor [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=43281)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar